

en, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn, der på tiltrædelsesdatoen den 1. maj 2004 har lovlig beskæftigelse i et af de nuværende medlemslande, og hvis arbejdstilladelse i det pågældende medlemsland er meddelt for en uafbrudt periode på mindst 12 måneder, har adgang til arbejdsmarkedet i dette medlemsland, men ikke til arbejdsmarkedet i andre medlemslande, der anvender nationale foranstaltninger. Det følger endvidere af bilagene, at statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn, der efter tiltrædelsen af EU får arbejdstilladelse i et af de nuværende medlemslande for en uafbrudt periode på mindst 12 måneder, skal have de samme rettigheder. De pågældende personer mister dog disse rettigheder, hvis de frivilligt forlader arbejdsmarkedet i det pågældende nuværende medlemsland.

Statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn, der på tiltrædelsesdatoen eller i en periode, hvori der anvendes nationale foranstaltninger, har lovlig beskæftigelse i et af de nuværende medlemslande, og hvis arbejdstilladelse i det pågældende medlemsland er meddelt for en periode på under 12 måneder, har ikke de nævnte rettigheder.

Ved adgang til arbejdsmarkedet forstås i denne forbindelse ret til at indrejse og søge arbejde. Dette indebærer, at den pågældende vil kunne opholde sig i værtslandet i en jobsøgningsperiode på op til seks måneder, hvorunder den jobsøgende skal kunne forsøge sig selv. Grundlaget for opholdsretten bortfalder, hvis den jobsøgende søger om hjælp til forsørgelse.

Tiltrædelsestraktaten giver ikke de nuværende medlemslande mulighed for at fravige andre bestemmelser i forordning 1612/68 end artikel 1-6. Tiltrædelsestraktaten giver endvidere ikke mulighed for at fravige andre EU-bestemmelser i relation til arbejdskraftens frie bevægelighed. Dog kan visse bestemmelser i direktiv 68/360/EØF – Rådets direktiv af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer (68/360) (ABL 1968 L 257/13) – som ikke kan adskilles fra artikel 1-6 i forordning 1612/68, fraviges, i det omfang dette er nødvendigt for anvendelse af nationale foranstaltninger.

Ved vedtagelsen den 4. juni 2003 af udenrigsministerens forslag nr. L 222 af 30. april 2003 til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet gav Folketinget sit samtykke til, at tiltrædelsestraktaten kunne ratificeres på Danmarks vegne. Der henvises til Folketingstidende

2002/2003, Tillæg A, s. 6843, og Tillæg C, s. 826. Lovforslaget trådte herefter i kraft som lov nr. 445 af 10. juni 2003. Dansk ratifikation skete herefter ved deponering af ratifikationsinstrument i det italienske udenrigsministerium i Rom, Italien, den 11. juni 2003.

Lov nr. 445 af 10. juni 2003 indebærer herudover, at bestemmelserne i tiltrædelsestraktaten med tilhørende tiltrædelsesakt, bilag og protokoller sættes i kraft i Danmark, i det omfang de efter fællesskabsretten er umiddelbart anvendelige i Danmark.

*1.2. Aftale af 2. december 2003 mellem regeringspartierne og Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne om adgangen til det danske arbejdsmarked efter udvidelsen af EU pr. 1. maj 2004*

Et åbent, fleksibelt arbejdsmarked inden for EU er efter regeringens opfattelse afgørende for at sikre en veluddannet arbejdskraft, økonomisk udvikling og overførsel af viden mellem de enkelte europæiske lande. Det er derfor efter regeringens opfattelse et centralt mål for det europæiske samarbejde at fjerne hindringer for den frie bevægelighed mellem medlemslandene.

Såvel den nuværende som den tidligere regering har erklæret, at Danmark vil åbne arbejdsmarkedet for de nye EU-borgere i forbindelse med EU-udvidelsen den 1. maj 2004.

På den baggrund indgik regeringspartierne den 2. december 2003 aftale med Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Kristendemokraterne om adgangen til det danske arbejdsmarked efter udvidelsen af EU pr. 1. maj 2004.

Det fremgår af aftalen, at aftalepartierne er enige om at åbne det danske arbejdsmarked for arbejdstagere fra de nye medlemslande.

Aftalepartierne finder i den forbindelse, at der er en række hensyn at tage i forbindelse med EU-udvidelsen og åbningen af det danske arbejdsmarked over for arbejdstagere fra de nye medlemslande. Det skal således sikres,

- at det danske arbejdsmarked de facto åbnes for arbejdstagere fra de nye medlemslande fra og med den 1. maj 2004,
- at der fortsat er balance og ordnede forhold på det danske arbejdsmarked,
- at de nye EU-borgere bliver ansat på samme vilkår, som gælder på det danske arbejdsmarked, hvilket skal ske ved, at der stilles krav om, at løn- og ansættelsesvilkår skal svare til de overenskomstsmæssige eller på anden måde være sædvanlige for det danske arbejdsmarked,